

Talið á hýru- vognum skerj- ast og túratalið hækkast

um möguleiki skal vera at hava hýruvognskoyring til vinnu burturav

Er koyriloynið í vanda, tí eg ikki kann hava hýruvognskoyring til vinnu burturav, spyr ein bilstjóri í Havn.

— Tó at eg koyri í 10–11 tímar dagliga, so gevur hetta ikki so mikið av sær, at eg kann gjalda bilútreiðslur o.a. útreiðslur, sum standast av, at koyra hýruvognskoyring.

— Eg havi havt hetta

yrið í 20 ár, og eri ikki førur fyri at taka annað arbeiði, tí heilsan bilar. Sum hjá vinna min hevur verið busskoyring.

Ein lesari ringdi til Sosialin og segði, at hóast bilstjórnar vóru hugaðir fyri, at fáa skipaðar umstøður innan hýruvognskoyring, so kendu teir seg ótryggan, og bangnir fyri, at koyriloynið teirra fór at

verða tikið, um nýggja uppskotið um hýruvognskoyring kom í gildi.

Sosíalúrin vendi sær til Dánjal Jákup Jørgensen, formann í Aksturvinnumfelagnum Samfylking, sum í morgin, mikudag skal út í Landsstýrið saman við umboðum fyri Tórshavnar Býráð og Kommunufelagnum, at samráðast um nýggju reglugerðina fyri

hýruvognskoyring.

Skal taxabílið skerjast, um nýggja reglugerðin verður sett í gildi?

— Um vit skulu arbeiða fyri at gera hýruvognskoyring til yrki burturav, so er neyðugt at skerja taxabílið.

Sum nú er, eru alt ov nógvir bílar og hetta førir við sær, at tað er torført hjá taxabílstjórum, at fáa eina dagløn burturúr, hóast teir arbeiða í 10–11 tímar.

Í 1980 var gjørt uppskot til reglugerð í Tórshavnar Kommunu, men av tí at vit hildu tað verða skeiðt at gera reglugerð fyri bert ein part av landinum, so samdust vit um, at bjóða hýruvognsbílstjórum í øllum landinum við til ein fund, so teir kundu greiða frá teirra stóðu.

Av hesum varð sett uppskot um broyting í reglugerðini, sum varð send Landsstýrinum.

Trupulleikin hjá hýruvognsfórum er í fyrstu syftu, at teir skulu gjalda fullan toll av hýruvognum. Um teir kunnu prógva, at teir hava koyrt hýruvognskoyring í eitt ár, fáa teir ein part av tollinum endurgoldnan og 2. árið annan part, sum til samans gevur, at tollgjaldið fyri hýruvognin er 43 pst.

Tá ein bílur, sum skal lúka treytirnar fyri hýruvogn kostar frá 120.000 til 150.000 krónur, so er greitt, at iløgan als ikki svarar til tað ein bilstjóri kann fáa burturúr búskap-

arlíga, um hann skal gjalda hvørjum sitt. Vit hava tí samráðst við Landsstýrið, at fáa lagaligari gjaldstreytir í samband við nýggju reglugerðina.

— Fyri at fáa lagaligari tollskipan krevur Landsstýrið, at hýruvognskoyring skal gerast til vinnu burturav, men her botnar aftur í aðrari reglugerð, grein 62 í ferðslulógini, sum sigur, at øll kunnu fáa koyriloyni til hýruvognskoyring, og at ein ikki nýtist at verða knýttur at taxastøð. Hetta førir við sær, at alt ov nógvir taxabílar eru, og tí er tað ógjørligt at hava hetta til yrkið burturav.

Aksturvinnumfelagið Samfylking legði tí broytingaruppskot fram í Landsstýrinum, har vit kravdu, at talið av hýruvognum varð skorið munandi niður, so túratalið hjá einstaka taxabilinum kundi setast upp. Bert soleiðis ber til at fáa útreiðslurnar at samsvara inntøkum.

Hvør fær koyriloynið eftir nýggju skipanini?

— Talan er als ikki um

umtikið, hvussu trupult tað er at sameina deyv og talandi fólk, í ymsu stöðum, sum tey koma fyri. Leikurin er ikki bert fyri deyv og hoyrnubreakaði, men serstakliga eisini fyri fólk, sum ikki kenna hetta brekið í gerandisdegnum.

Hetta er fyrstu ferð at ein leikur verður framfördur, sum myndar lívið hjá deyvum og hoyrnubreakaðum, og umstøður teirra, at koma í samband við umheimin.

Umframt Alidu Rasmussen eru tveir aðrir leikarar, ið spæla deyv, men sum hava lært seg tálumálið. Á pallinum ivast tú ikki í, at hesir leikarar eins og Alida eru deyvur ella hoyrnutarnaðir í veruleikanum, men tá Sosialurin eftir framförsuna tosaði við leikarnar, visti tað seg, at hetta vóru yrkisleikarir, sum høvdu sett seg inn í viðurskiptini hjá deyvum, sum ein part av leikluti teirra.

Leikarnir høvdu vant í sjei vikur og í hesum tíðarskeiði høvdu teir tosað við hoyrnutarnaði eins og ein deyvælærari hevði verið leiðbeinari og stuðla leikstjóranum Joen Bille. Torben Jetsmark sigur við Sosialin, at hann hevði sjei vikur at læra seg fingramálið, og at hetta var tíðarskeiðið tá leikurin varð vandur.

Alida Rasmussen, sum hevur høvuðsleiklutin er 21 ár. Hon er deyv, men dugur tálumálið og skilir hvat fólk siga við varralestur. Alida sigur við Sosialin, at hon ikki áður hevur spælt sjónleik, men var biðin um at leika

at taka aftur koyriloynið frá teimum, sum hava hetta í dag. Átlanin er, at hýruvognskoyring skal gerast til yrkið burturav, og hetta halda vit er rimligt. Eftir núverandi uppskotinum, so fara núverandi koyriloyni at gjalda til bilstjórnir keypir nýggjan bil. — Tað vil siga, at vit fáa rættlag á hesa skipan um fimm-seks ár. Í hesum tíðarskeiðið noyðast teir bilførarar, sum átlan at hava hýruvognskoyring sum yrki burturav, at arbeiða tað tímatálið sum er neyðugt, fyri at tað kann bera seg.

At enda sigur Dánjal Jákup Jørgensen: — Vit vita, at einhvør bati hevur við sær, at onkur noyðist at bota. Í hesum føri verða tað teir, sum hava hýruvognskoyring sum hjávinnu, men tá málið snýr seg um at skapa betri kor fyri teir, sum vilja hava hýruvognskoyring sum yrki burturav, so er nýggja skipanin neyðug, um vit skulu fáa greiði á málinum.

Dag.

Mítt móður- mál er fingra- málið

— sigur Alida Rasmussen, sum hevur høvuðsleiklutin í sjónleikinum »Talende hænder«. Hon er einasti áhugaleikari á palli við yrkisleikarum.

Leikurin verður framfördur í kvöld týskvöldið kl. átta.

Ein talva og nakrir beinkir er einasta pallprýði, tá leikurin »Talende hænder« eftir Mark Medoff, verður framfördur í Læraraskúlahøllini.

Á talvuni eru skrivað orðini: »Tale er en nødvendighed, som kræver ydmyghed og flid«.

At tað kravdi nakað av tí deyva at læra seg tálumálið var greitt beinanvegin, men at hetta eisini kravdi eyðmýkt bar samstundis dām av, at deyv og hoyrnutarnaði fólk ikki vóru eins virðismikil sum menniskju flest.

Ein lærari á deyvaskúla fær til uppgávu at læra Sarhu (Alida Rasmussen) tálumálið. Sarah heldur ikki, at hon hevur tørv á hesum, men kennur seg væl í tigandi umhvørvinum og við fingramálinum kann hon fáa »sagt« tað, sum hon hevur upp á hjarta. Lærarin James Leeds (Torben Jetsmark) gevst tó ikki við royndum sínum, at fáa Sarhu at broyta hugsan, og tá lærari og næmingur finna saman og giftast, so kundi sagan her fingið ein góðan enda.

Soleiðis gongst tó ikki, tí hóast Sarah og James væl kunnu liva saman í hjúnarbandinum, so er tað tó ikki nóg mikið til at gerandisdagur teirra verður nakaður frá bæði tí deyva og talandi síðuni.

Vit fáa innlið í hvussu trupult tað er at »tosa« saman á fingramálinum, t.d. tá Sarah skal tosa við vinmannin Orin (John Schelde) í telefon. Tá noyðist maðurin at »umseta« tað, sum Orin skal hava boð um. Hetta ger, at hjúnarfelagin missir

tolið, eins og hann eisini missir tolið, tá Sarah ikki kann dragast inn í upplivingina, at hoyra eitt tónleikapetti, sum honum júst dāmar so væl.

Tað ber heldur ikki til at »tosa« hugnaligt, meðan parið situr til borðs, tí hendurnar skulu brúkast bæði til at eta við og tosa við samstundis.

Tá Sarah og James fara til songar, so ber ikki til at slökkja ljósið, tí Sarah bert kann gera seg galdandi við fingramálinum.

Leikurin sýnir saman-

Framhald á síðu 4